

PRVA VEČERNJA BOŽIĆA

Svečani napjev

Bo-že u po-moć mi pri-te-ci! Go-spo-di-ne po-hi-ti da mi po-mog-neš!
 Sla-va O-cu i Si-nu i Du-hu Sve-to-mu. Ka-ko bi-ja-še na po-čet-ku ta-ko
 i sa-da i vaz-da i u vije-ke vje-ko - va. A-men. A-le-lu-ja!

O ISUSE, O SPASE NAŠ

1. O	I - su - se,	o	Spa- se naš,	kog	pri- je sva - ke svje	-	tlo -	sti
2. Ti	sjaj - no	svje - tlo	O - če - vo,	ti	na - do ro - da ljud	-	sko -	ga
3. O	Stvor - če	svije - ta,	sje - ti se,	da	ra - da - jué se ne	-	ka -	da
4. Svje - do - či	to	nam	o - vaj dan	što	svi - če sva - ke go	-	di -	ne,
5. Sve	zvije - zde,	zem - lja	mo - ra sva	i	sva - ki stvor ga po	-	zdrav -	lja
6. A	i mi,	ko - je	u - mi - o	val	bla - žen kr - vi pre	-	sve -	te,
7. Sva	sla - va	te - bi	I - su - se,	kog	ro - di Dje - va Ma	-	ri -	ja

bo -	žan - stvom	se - bi	je - dna - ka	ne - be - ski	O - tac	po - ro - di.
čuj	mol - be,	što se	uz - di - žu	iz gru - di	tvo - jim	slu - ga - ma.
ti	na - še	tije - lo	o - bu - če	u tije - lu	či - ste	Dje - vi - ce.
od	O - ca	da si	do - ša - o	ot - ku - pi -	telj nam	je - di - ni.
u	no - voj	pje - smi	ka - o	dan,	kad po - če	no - vo
o	da - nu	tvo - jeg	ro - de - nja	svim sr - cem	hva - lu	pje - va - mo.
i	O - cu	s Du - hom	pre - bla - gim	u vje - čne	vije - ke	vije - ko - va

A

-

men.

Antifona 1.

Uz- ve- li-ča-o se Kralj mi-ro-nos-ni-za nje- go- vim li-cem čez- ne sva zem- lja.

VIII. tonus

Hva-li- te, slu-ge Go-spod-nje* hva-li-te i - me Go-spod-nje!

Blagoslovljeno ime Gospodnje*

sada i dovijeka!

Od istoka sunca do zalaska*

hvaljeno bilo ime Gospodnje!

Uzvišen je Gospodin nad sve narode,*

slava njegova nebesa nadvisuje.

Tko je kao Gospodin, Bog naš, +

koji u visinama stoluje*

i gleda odozgo nebo i zemlju?

Podiže iz prašine uboga,*

iz gliba vadi siromaha

da ga posadi s prvacima,*

s prvacima svoga naroda.

Nerotkinji daje da u domu stanuje*

kao radosna majka djece brojne.

Antifona 2.

Be-sje-du svo-ju ša-lje na zem-lju, br-zo se ši-ri riječ nje-go-va.

VII. tonus

Sla-vi Go-spo-di-na, Je-ru-za-le-me,* hva-li Bo-ga svo-ga, Si-o- ne!

On učvrsti zasune vrate tvojih,*

blagoslovi u tebi tvoje sinove.

On dade mir granicama tvojim,*

pšenicom te hrani najboljom.

Besedu svoju šalje na zemlju,*

brzo trči riječ njegova.

Kao vunu sniјeg razbacuje,*

prosipa mraz poput pepela.

On sipa grād kao zalogaje,*

voda mrzne od njegove studeni.

Riječ svoju pošalje, i vode se tope;

dunu vjetrom, i vode otječu.

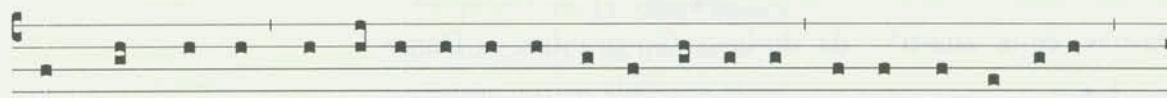
Riječ svoju on objavi Jakovu,*

odluke svoje i zakone Izraelu.

Ne učini tako nijednom narodu:

nijednom naredbe svoje ne objavi!

Antifona 3.

Riječ pre-viš-nja, od O-ca pri-je vje-ko-va ro-đe-na, da-nas se po-ni-zí
i tije-lom po-sta-de.

VI. tonus

I - sus Krist, traj-ni lik Bo-žji,* ni-je se ka-o plije-na dr- ža- o svo-je
jed-na-ko-sti s Bo-gom, ne-go sam se-be “o-plije-ni”

uzevši lik služe,+
postavši ljudima sličan:*
oblićjem čovjeku nalik,
ponizi sam sebe,+
poslušan do smrti,*
smrti na križu.
Zato ga Bog preuzvisi+
i darova mu ime,*
ime nad svakim imenom,
da se na ime Isusovo
prigne svako koljeno*
nebesnika, zemnika, i podzemnika,
i svaki će jezik priznati:*
“Isus Krist jest Gospodin!”-
na slavu Boga Oca.

Kratko čitanje

Kad dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložan da podložnike Zakona otkupi, te primimo posinstvo.

Kratki otpjev

Da-nas će-te zna-ti* da do-la-zi Go-spo-din. Danas
A su-tra će-te vi-dje-ti nje-go-vu sla-vu.* Jer će Go-spo-din do-ći.
Sla-va O-cu i Si-nu i Du-hu Sve-to-mu. Da-nas.

Antifona za evanđeoski hvalospjev

Kad o-gra-ne Sun-ce s ne-ba, vi-djet će-te Kra-lja svih kra-lje-va ko-ji
is-ho-di od O-ca ka-o za-ru-čnik iz lo-žni-ce svo-je.

VIII. svečani tonus

Ve-li- ča* *Srednja kadanca* du-ša mo-ja Go- spo- di- na

i klikće duh moj*
u Bogu mome Spasitelju,
što pogleda na neznatnost službenice svoje:*
odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom
Jer velika mi djela učini Svesilni,*
sveto je Ime njegovo.
Od koljena do koljena dobrota je njegova*
nad onima što se njega boje.
Iskaza snagu mišice svoje,*
rasprši oholice umišljene.
Silne zbaci s prijestolja,*
a uzvisi neznatne.
Gladne napuni dobrima,*
a bogate otpusti prazne.
Prihvati Izraela, slugu svoga,*
kako obeća ocima našim:
spomenuti se dobrote svoje*
prema Abrahamu i potomstvu njegovu dovijeka.
Slava Ocu i Sinu*
i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda*
i u vijeke vjekova. Amen.

Prošnje

Krist sebe poništi uzevši lik sluge i u svemu nam posta sličan osim u grijehu. Njemu se poklonimo i životom mu se vjerom pomolimo:

Po svom rođenju u pomoć priteci otkupljenima!

Došavši na svijet, uspostavio si novo doba koje su proroci prorekli:

- ◆ daj da se tvoja Crkva vazda pomlađuje i osuvremenjuje.

Uzeo si ljudsku slabost:

- ◆ budi svjetlo slijepima, jakost slabima, utjeha bijednim!

Rodio si se siromašan i skroman:

- ◆ pogledaj siromahe i utješi ih svojom dobrotom!

Svojim zemaljskim rođenjem svima donosiš radost obećane vječnosti:

- ◆ nadom višnjeg rođenja obraduj srca umirućih!

Na zemlju si sišao da sve u nebo privedes:

- ◆ u slavi sebi pridruži pokojnike!

Oče naš...

Molitva

Bože, ti nas svake godine veseliš dočekom rođendana tvoga Sina. Sada ga s radošću primamo kao Otkupitelja: daj da ga bez straha ugledamo kao Suca. Po Gospodinu.